

D) Col de *Mairolles*, en el districte de Narbona, te. Quintillà: no dubtem que la forma real (disfresada gràficament pel cartògraf francès) és *Meroles*.

E) *Mérulla*, «monte a media altura» a la vall riojana d'Ezcaray; de toponímia plena de noms pre-romans, bascoïdes o altres (*Euskera* III, 96).

¹ Descarto breument altres assonàncies no menys vagues fonèticament, i encara més arbitràries, per si poguessin fer peça a algú. Amb *Merold(us)* o *Marold(us)* NPP germ. (Först. 405); amb *Mariola* (supra) i el seu ètímon MERIDIOLA; amb el NP ll. MARIUS o un possible dim. en *-olus*; amb l'article *Merlès* precedent. Un escriptor bizantí *Michael Marullus* de Constantinoble, que escriví uns *Hymna et Epigrammata*, publ. a Florència c. 1497. En canvi no són parònims casuals sinó NPP derivats del nostre NL: *Meroles* (cognom a Olot, mj. S. XIX). *Pere Merol* mestre a Cervera a. 1596 (*BABL* XVII, 9).

Merolla, V. *Merola*

Merria, *Racó de ~*, en el terme del Real de Gandia (XXXII, 196.7).

ETIM. Del fem. corresponent al NP àrab *Merrî* (GGAlg., 284) de l'arrel pan-aràbiga *marr* 'passar', 'ser fort' 'ser amarg'; fecunda també en NPP: *Merrâr*, *Merrû(a)* (GGAlg.); *M(u)reir*, *Murra* a Aràbia (Hess 48). Cf. art. MARR- supra.

Merquedeles, V. *Mercades Merro*, V. *Marr-Merseguer*, V. *Marjal*

La Mesa de Rondan (pron. *mészadã ñundã*). «Senya» que veuen des de mar els pescadors de Cambrils —interrogats per Casac., 1923— muntanya tota de roca en forma semblant a una taula, a l'Est de la Mola de Coldejou. Romanalla arcaica del ll. MENSA 'taula'. *Rondan* sembla el nom del paladí de Rotlan, alterat per infl. del verb *rondar* 'voltar' a causa del rotllo que els sembla circuir aquella mola. Cf., però, *Picarondan*, art. infra.

Mesó, V. *Masó*

MESQUÍ

És el riu que neix al peu de la Sorollera, passa per 50 Bellmunt de Mesquí (Matarranya), i desaigua en el Guadalope a Castelseràs.

PRON. MOD. Més avall de la Codonyera, el Mesquí corre en terres de llengua castellana: per això localment es va generalitzar la pronúncia castellana 55 *meðkín* o *meskín* que va oír Coromines a Bellmunt

de Mesquí (*E.T.C.* II, 59). De tota manera, va constatar que a Bellmunt aquest nom no és popular. Allí no se li dona altre nom que *el Riu*.

DOC. ANT. 1175: *Mezchino* (*B.Hi.Ge.B.Arag.* II, 108); 1209: *portum de Mesquin* (Mz.Pidal, *Cid*, 865).

ETIM. De l'àrab *miskîn*, 'pobre', perquè les aigües d'aquest riu són extremadament escasses (*E.T.C.* II, 59). J.F.C.

MESQUIDA

Benimesquida, alqueria antiga del terme de Benio-pa (Horta de Gandia), documentada l'any 1279 (Mtz.Ferrando, *Cat.Doc.Val.AAA* 2, reg. 46, fol. 6v.).

HOMÒNIMS I PARÒNIMS

Son Mesquida Vell i Nou, possessions del terme d'Algaida (Mallorca) (XI, 96.19 i 119.16; Mapa Mascaró 27F6 i ja figuren en el mapa del cardenal 20 Despuig). *Cova d'En Mesquida*, a Bunyola (Mallorca) (XI, 1.17). *Cala Mesquida*, cala important entre el cap des Freu i el de Ferrutx (LI, 88.6). *Sa Mesquida*, partida del terme de Fornells (Menorca) (XLIV, 38.13).

La Mesquita, despoblat del terme de Llutxent (Vall d'Albaida) (XXXI, 198.11; GGRV II, 56). *La Mesquita*, partida del terme de Culla (Alt Maestrat) (XXIX, 65.18). *La Mesquita*, partida de Castellonet de Borró (Horta de Gandia) (XXXII, 175.8). *La Mesquita*, partida de Museros (Horta de València) (XXX, 116.2). *La Mes-* 30 *quita*, partida de la Torre de les Maçanes (XXXV, 74.15). *Mesquites*, partida de Peníscola (Baix Maestrat) (XXCIII, 194.15).

L'aljub de Mesquito, partida del terme de Morvedre (XXX, 31.23).

Mesquidelles, partida antiga del terme de Rubí (Vallès Occidental), documentada *Mischideles* l'any 997 i *Mschideles* l'any 1030 (*Cart. St. Cugat* I, 269; III, 94).

Mesquidelles, partida antiga del terme d'Albinyana (Baix Penedès), documentada *Meschitellis* l'any 1178 (*Cart. St. Cugat* III, 268).

ETIM. Els NLL anomenats *Mesquida* provenen del mateix ètímon que l'apel·latiu *mesquita*, 'casa d'oració dels musulmans' (que prové de l'àrab *mäsğid*, 45 'oratori, casa d'oració') amb la mateixa alteració fonètica que s'ha explicat a l'art. *El Massià*; cf. *DECat.* v, 630b7-11; *DECH* IV, 63-65). J.F.C.

Mestalla, V. *Mislata*

MESTRES, *Puialos ~*

Turonet avançat a la solana de Boí, a uns 1.325-30 alt., o sigui uns 50 o 60 m. més alt que la plaça del Treio de Boí; cau immediatament, i molt rost, da-